

Manželství a rozvod podle Pána (Mk 10, 1-12)

- [Marcus Denny](#)

I vstal a šel odtamtud do judských krajin a za Jordán. Opět se k němu shromáždily zástupy, a on je zase učil, jak bylo jeho zvykem. Tu přišli farizeové a zkoušeli ho: ptali se ho, je-li muži dovoleno propustit manželku. Odpověděl jim: „Co vám ustanovil Mojžíš?“ Řekli: „Mojžíš dovolil napsat rozlukový lístek a propustit.“ Ježíš jim řekl: „Pro tvrdost vašeho srdce vám napsal toto ustanovení. Od počátku stvoření, Bůh učinil člověka jako muže a ženu; proto opustí muž svého otce i matku a připojí se k své manželce, a budou ti dva jedno tělo; takže již nejsou dva, ale jeden. A proto, co Bůh spojil, člověk nerozlučuje!“ V domě se ho učedníci znovu na tu věc ptali. I řekl jim: „Kdo propustí svou manželku a vezme si jinou, dopouští se vůči ní cizoložství; a jestliže manželka propustí svého muže a vezme si jiného, dopouští se cizoložství.“ (Mk 10, 1–12)

Víme, že Ježíš Kristus byl nejvíce milující člověk, který kdy žil. Nikdo nebyl hodnější, milosrdnější i slušnější než Ježíš Kristus. Ale taky nebyl nikdo svatější, moudřejší a méně tolerantní k hříchu než Ježíš. A to je důvod, proč Ježíš na jedné straně mohl mít hluboký pocit lásky pro ovce Izraele, a na druhé straně mít hluboký pocit hněvu a rozhořčení proti farizeům.

Dneska, vidíme znovu, proč Ježíš byl v takovém protikladu k nim. Podívejte se na první bod ve verši 1, tam vidíme:

I. PROSTŘEDÍ PŘÍBĚHU

I vstal a šel odtamtud do judských krajin a za Jordán. Opět se k němu shromáždily zástupy, a on je zase učil, jak bylo jeho zvykem. (Mk 10,1)

Zpátky mezi Židy. Zpátky mezi těmi, kteří by měli mít biblický pohled na život. Židé bydleli uprostřed pohanů. Všude kolem nich byli jenom pohané. Lidé, kteří vůbec neměli Boží slovo.

Tak Ježíš je zpátky mezi těmi, kteří by měli mít Boží srdce. Židé jsou Boží lid a mají být světlem pohanům. A to je důvod, proč desátá kapitola je velmi, velmi vážná kapitola. V této kapitole Ježíš vysvětluje ten nekonečný rozdíl mezi Božím člověkem a člověkem světa. V desáté kapitole vidíme, jak přemýšlí učedník Ježíše a učedník tohoto světa. Každý příběh v desáté kapitole je o tom, jak učedník musí mít úplně jinou mysl v tomto světě proti tomuto světu.

Podívejte se na kapitolu deset. Je tu příběh „o manželství a rozluce“, ale pamatujme na to, že každý příběh je o tom, jak vypadá učedník Krista. Proto dneska uvidíme, jaký pohled na manželství musí mít učedník Ježíše. Pokračujeme druhým bodem:

II. PAST FARIZEJŮ

Tu přišli farizeové a zkoušeli ho: ptali se ho, je-li muži dovoleno propustit manželku. (Mk 10,2)

V řečtině, ta první fráze je na konci toho verše. Doslovně bychom to četli takto:

Tu přišli farizeové a ptali se ho, je-li muži dovoleno propustit manželku, (a) zkoušeli ho:

Není to hodně důležité, ale pomáhá nám to trochu vidět ten přístup. To vypadá, že je to normální otázka.

Je muži dovoleno propustit manželku?

Vypadalo by to jako neškodná otázka, ale Marek nás vede k pochopení té situace. Za tou otázkou „něco“ bylo. Jinými slovy, byla to past.

Někteří lidé si myslí, že farizejové chtěli, aby Ježíš měl problém s Herodem. Už víme, co se stalo Janovi Křtitelovi, když kázal proti Herodovi. Jan kázal: „Nesmíš mít ženu svého bratra!“ (Marek 6,18) A kvůli tomu, nakonec byl popraven. Možná, kdyby Ježíš mluvil proti Herodovi, že by ho taky zatkl a popravil. To by ušetřilo farizejům nějaký čas a energii. Ale myslím si, že to není ten důvod, proč Ho

zkouší. Pravděpodobně farizejové už slyšeli, jaký pohled má Ježíš ohledně manželství a rozvodu. Už slyšeli, co Ježíš řekl, když kázal na hoře.

Také bylo řečeno: „Kdo propustí svou ženu, ať jí dá rozlukový list.“ Ale já vám pravím, že každý, kdo propouští svou ženu, kromě případu smilstva, uvádí ji do cizoložství, a kdo by se s propuštěnou oženil, cizoloží. (Mt 5,31–32 ČSP)

Farizeové to slyšeli, a nelíbilo se jim to.

Tak teď mají plán jak chytit Ježíše. Pokud můžou dokázat, že Ježíš mluví proti Mojžíši, tak každý uvidí, že Ježíš je falešný učitel. Mají jenom najít správný čas a past, do které ho můžou chytat.

To je důvod, proč je důležité rozumět, že Ježíš je teď zpátky v Galileji. Po dlouhé době je znovu mezi Židy. Je nutné, aby další Židé slyšeli, že Ježíš mluví proti Božímu slovu.

Teď je ten správný čas. Verš jedna říká:

Opět se k němu shromáždily zástupy.

Je tam spousta lidí. Farizeové mají hodně svědků, a mají dokonalou otázku. Past je připravená.

Je muži dovoleno propustit manželku?

To vypadá jako neškodná otázka. Ale nemůžou chytit Ježíše. Ježíš má dokonalý postřeh. To je to, co vidíme v třetím bodu: postřeh našeho Pána.

III. POSTŘEH PÁNA

Odpověděl jim: „Co vám ustanovil Mojžíš?“ (Mk 10,3)

Ježíš ví, že je to past. Ježíš taky ví, že chtějí citovat Mojžíše a používat ho proti Ježíši. Ale co nepochopí je, že je to Ježíš, který loví. Loví falešné učitele a pokrytce. To nás vede k čtvrtému bodu

IV. ZNEUŽITÉ PÍSMO

Ježíš počítal s tím, že budou zneužívat Písmo. A udělali to.

Řekli: „Mojžíš dovolil napsat rozlukový lístek a propustit.“ (Mk 10,4)

O čem mluví? Musíme se vrátit do Deuteronomia 24. To je pátá kniha Mojžíšova, kapitola 24. Tam čteme tohle.

Když si muž vezme ženu a ožení se s ní, ona však u něho nenalezne přízeň, neboť na ní shledal něco odporného, napíše jí rozlukový list, dá jí ho do rukou a vykáže ji ze svého domu. Ona vyjde z jeho domu, odejde a vdá se za jiného muže. Ale ten druhý muž k ní také pojme nenávisť, napíše jí rozlukový list, dá jí ho do rukou a vykáže ji ze svého domu. Anebo ten druhý muž, který si ji vzal za ženu, zemře. Tu její první manžel, který ji vykázal, si ji znovu za ženu vzít nemůže, když byla poskvrněna, neboť by to před Hospodinem byla ohavnost. Neuvalíš hřích na zemi, kterou ti Hospodin, tvůj Bůh, dává do dědictví. (Dt 24,1–4)

To není jednoduchý text na pochopení. Hlavně kvůli tomu, že nevíme, co přesně znamená slovo **odporný** ve verši 1.

Studijní překlad říká:

Jestliže si muž vezme ženu, bude jejím manželem, ale pak se stane, že nenalezne milost v jeho očích, protože u ní našel nějakou **hanebnost**, napíše jí rozlukový lístek, dá jí ho a propustí ji ze svého domu. (Dt 24,1 ČSP)

Anglické Bible skoro pořád překládají toto slovo jako **nahota**.

České bible to mají skoro stejně.

Chám, otec Kenaana, viděl **nahotu** svého otce a oznámil to venku svým dvěma bratrům. (Gn 9,22 ČSP)

A nebudeš vystupovat na můj oltář po stupních, aby se na něm neodhalovala tvá **nahota**. (Ex 20,26 ČSP)

Procházel jsem nad tebou, viděl jsem tě a hle, byl tvůj čas, čas něžnosti. Rozprostřel jsem nad tebou cíp svého pláště a přikryl jsem tvou **nahotu**. Přísahal jsem ti a vešel jsem s tebou ve smlouvu, je výrok Panovníka Hospodina, a stala ses mou. (Ez 16,8 ČSP)

Víme, že v těchto kontextech je **nahota** něco jako hanba. Ale těžko říct přesně, co to bylo. Pravděpodobně, to nebylo smilstvo, protože žena, které spáchala cizoložství, měla být kamenována.

Ale kvůli tomu, že to slova je nahota, pravděpodobně, to bylo něco blízko, nebo aspoň něco vážného.

Ale důležitější je to, co to znamená, když Mojžíš říká, **napíše jí rozlukový list, dá jí ho do rukou a vykáže ji ze svého domu**.

Proč jí musel dát **rozlukový list**? Musíme pochopit, že ta doba byla úplně jiná, než dneska.

Za prvé, neexistoval úřad. Lidé neměli svatby s úředníkem, který uzavřel svatbu a zapsal ji do seznamu. To neznámá, že neměli svatby a smlouvy, ale nebylo to úplně stejné, jako to děláme my. Pro nás, manželství je víc a víc kulturní věc. Méně a méně lidí uzavírá manželství a stále častěji spolu lidé jenom žijí.

Ale v době Mojžíše i Ježíše, manželství nebylo jenom nějaká stará kulturní tradice. To bylo nutné.

Muži a ženy nechodili na školu, aby potom pracovali ve firmách. Lidé museli tvrdě pracovat, vyrábět věci a obchodovat s nimi, aby dostali, co potřebovali k přežití. Nemohli jen skočit do Tesca nebo do Lidlu pro mléko, máslo a maso.

Rodiny byly opravdu důležité pro přežití. Dneska manžel má svou práci a žena má svou práci. Ale v té době, něco takového vůbec neexistovalo.

Ženy neměly svobodu, jakou mají dneska. Často se žena nemohla rozhodnout, koho si vezme. Její manželství bylo naplánováno jejím otcem. A muž, který měl zájem o nějakou dívku, měl za ni jen zaplatit.

Například jako Jákob, který pracoval sedm let za Ráchel. S kým se domluvil? Zavola Ráchel a zeptal se jí, jestli chce jít na večeři a potom do kina? Ne, domluvil se s jejím otcem Lábanem.

Nebo vzpomínáte si na Šekema? Šekem je ten pohan, který se zamiloval do Díny, Jákobovy dcery. Znásilnil jí, ale moc ji miloval a chtěl, aby ji dostal jako manželku. Vzpomínáte, co řekl Šekem Jákobovi?

Stanovte mi jakkoli vysoké odstupné a dar. Dám, cokoli mi řeknete, jen mi dejte tu dívku za ženu! (Gn 34,12 ČSP)

Představte si, kdyby to bylo dneska stejně. Málo dívek mělo podíl na rozhodnutí v tomto procesu. Eva, Míša a další dívky, mají to lehké!

V té době měly ženy málo práv. Ženy neměly žádné právo se rozvést, jenom muži měli takové právo. Muž dal otcí peníze. Tak už jsi patřila manželovi! Nic jsi nemohla udělat.

Jak málo práv měly ženy, můžeme vidět v hebrejském výrazu „oženit se“. Hebrejské sloveso pro „oženit se“ má dva smysly. **Oženit se a panovat.**^[1] Někdy je těžké vidět ten rozdíl!^[2]

To je důvod proč první list Petřův 3,6 říká:

...jako Sára poslouchala Abrahama a nazývala ho pánem. Vy jste se staly jejími dcerami, jednáte-li dobře a nedáte-li se ničím zastrašit.

To slovo „oženit se“ nebo „panovat“ je stejné slovo, které vidíme tady v Deuteronomiu 24,1 „**Když si muž vezme ženu a ožení se s ní...**“

To hebrejské sloveso je totéž, co Bůh řekl Evě potom, když pohřešila proti Bohu:

Ženě řekl: Velice rozmnožím tvé strádání a tvou úzkost, v bolestech budeš rodit děti; budeš dychtit po svém muži, **ale on bude nad tebou vládnout.** (Gn 3,16 ČSP)

Tím je vidět, že manželství mohlo být pro ženy velmi těžké.

A to je jeden z důvodu, proč Mojžíš dal mužům takové přikázání, pokud chtěli se s ní rozvést.

Když si muž vezme ženu a **ožení se** s ní, ona však u něho nenalezne přízeň, neboť na ní shledal něco odporného, **napíše jí rozlukový list, dá jí ho do rukou a vykáže ji ze svého domu.**

Pokud by tě tvůj manžel poslal pryč bez toho **rozlukového lístku**, co bys mohla dělat? Pokud by si tě vzal další muž, bylo by to smilstvo, protože jsi ještě patřila svému manželovi, který za tebe zaplatil dobrou cenu!

Tak bys byla popravena.

Co bys mohla dělat bez lístku? Pracovat v Penny marketu? Ne. Zemřela bys hladem. Proto Mojžíš přikázal mužům, aby dali ten lístek pro zabezpečení žen. Ten lístek popustil ženu z manželství a dovolil, aby se vdala za dalšího manžela a nemohla být obviňována ze smilstva. To je to, co znamená tento lístek.

A teď jsme připravení pochopit, co dělají farizeové.

Oni vědí, co řekl Mojžíš, a co říká Boží slovo. Ale ti lidé, kteří mají učit lidi Boží slovo, ti vedoucí, kteří mají ukazovat všem Židům, jak to vypadá žít podle Božího slova, ho úplně zneužívali.

Místo toho, aby byli hodnými manželi, aby naplnili Boží plány pro manželství, zneužívali Boží slovo jako výmluvu pro naplnění své hříšné touhy.

Používají Boží slovo, aby ospravedlnili své vlastní důvody pro rozvod. Používali Boží slovo, aby mohli poslat svou manželku pryč, a najít si nějakou novou, pravděpodobně mladší a hezčí ženu.

A ti farizeové měli peníze. Tak se mohli oženit, posílat je pryč, a koupit si další. A všechno to bylo „biblické“!!!

"Podívej, Boží slovo říká, že můžu! Co můžeš říct proti Božímu slovu? Boží slovo je úžasné, že!!"

Farizeové si myslí, že Ježíš nemůže říct nic proti tomu. Mojžíš to řekl jasně. Ted' doufají, že Ježíš bude mluvit proti tomu, co řekl Mojžíš a tím ukáže, že je vlk a falešný prorok.

Ale farizeové šlápnuli do své vlastní pasti.

Pán Ježíš vidí přímo do srdce. Podívejte se na čtvrtý bod, na posudek Pána:

V. POSUDEK PÁNA

Ježíš jim řekl: „Pro tvrdost vašeho srdce vám napsal toto ustanovení. (Mk 10,5)

Tím Ježíš říká: „Vy si myslíte, že Boží slovo je něco jako ‚volný lístek‘ k rozvodu. Ale tím co děláte, ukazujete, kým jste. Vy jste ti vlci. Vy jste ti pokrytci.“

Fráze "pro tvrdost vašeho srdce" je překlad jednoho slova. Je složenina dvou řeckých slov – σκληροκαρδιων (sklérokarian). Znáte obě ta slova.

Znáte to slovo ‚σκληρο‘ (skléro), protože jste slyšeli slova *roztroušená skleróza* nebo *tuberózní skleróza*. Skleróza je genetická nemoc, která ničí ledviny, plíce, srdce, oči, a centrální nervovou soustavu.

Příčinou *sklerózy* je mutace dvou genů, které potom dovolí, aby malé nádory rostly všude v orgánech těla. Ty nádory zapříčiní ztvrdnutí tkáně těchto orgánů, které potom nemůžou správně fungovat. Tkáň pomalu ztvrdne, a v důsledku toho člověk zemře (například Lou Gehrigova nemoc).

Ježíš říká, že farizeové mají *sklerózu*. Ne *sklerózu* očí nebo plic, ale ‚σκληροκαρδιων‘ – mají *sklerózu* srdce. Není to fyzické srdce, ale metafyzické srdce.

Už jsme o tom hodně mluvili, když jsme studovali sedmou kapitolu Marka. Tam jsme viděli, že srdce je souhrn toho, co je člověk metafyzicky. Biblicky je srdce kontrolní centrum člověka.

Je to díky mysli, díky „srdci“, že člověk může uvažovat, přemýšlet, tvořit, hodnotit a rozhodnout.

Ale stejně jako fyzická *skleróza* je zde také duchovní *skleróza*, což je hřích. Hřích zatvrdí srdce člověka. A stejně jako fyzická skleróza, která zatvrdí plíce člověka, až nemůže dýchat, duchovní skleróza zatvrdí srdce člověka, až nemůže poslouchat Boží slovo.

Je to důležité pamatovat co Boží slovo nám říká, co máme dělat se svým srdcem.

On mu řekl: „, Miluj Pána, svého Boha, celým svým **srdcem**, celou svou duší a celou svou myslí.‘ To je největší a první přikázání. (Mt 22,37–38 ČSP)

Člověk má mít měkké srdce. Má mít srdce pro Boha, srdce, které touží po Bohu. Ale pokud člověk má *sklerózu* svého srdce, nemůže milovat svého Boha. A ty důsledky jsou vidět okamžitě a všude. Vzpomeňte si, co je druhé největší přikázání.

Miluj Pána, svého Boha, celým svým **srdcem**, celou svou duší a celou svou myslí.‘ Druhé je mu podobné: **‘Miluj svého bližního jako sebe samého.‘** (Mt 22,38–39 ČSP)

Soused je ten, který je vedle. Je to ten, který je blízko ve tvém okolí. Kdo je hned vedle a kdo je bližší člověku než jeho manželka?

Místo toho, aby milovali Boha, nenáviděli ho a bylo to vidět v tom, že nenáviděli své manželky. Používali jakékoliv důvody, aby mohli poslat své manželky pryč a dělali všechno „na základě Božího slova“!

Ježíš říká, že mají *sklerózu* srdce. Mají přirozenou duchovní genetickou smrtelnou nemoc srdce. **Zevnitř ze srdce lidí vycházejí zlé myšlenky.**

Ježíš rozebral jejich srdce přede všemi a ukázal lidem, KDO jsou ti vlci. Ukázal lidem a farizeům, jaké je Boží srdce pro manželství tím, že vysvětluje podstatu manželství. To je šestý bod.

VI. PODSTATA MANŽELSTVÍ

Od počátku stvoření ,Bůh učinil člověka jako muže a ženu; proto opustí muž svého otce i matku a připojí se k své manželce, a budou ti dva jedno tělo'; takže již nejsou dva, ale jeden. A proto, co Bůh spojil, člověk nerozlučuj!“ (Mk 10,6–9)

Ježíš dává čtyři aspekty podstaty manželství. Jaká je podstata manželství?

První aspekt je, že manželství je stvořené Bohem.

Verš 6: Od počátku stvoření ,Bůh učinil člověka jako muže a ženu;

Všimněte si, že Ježíš bere stvoření jako skutek, ne jako proces. Dneska slyšíme víc a víc, že evoluce a Boží slovo souhlasí a že Bůh používal evoluci ke stvoření světa. Ale ta slova jsou úplně v protikladu. Stvořit a vyvíjet se mají úplně jiné významy.

Tady Ježíš říká, že stvoření byla akce, kterou Bůh sám pečlivě plánoval a učinil. Manželství není nějaký náhodný výsledek evolučního procesu. Manželství je Boží stvoření.

Je zajímavé, že Bůh zřídil první manželství. A bylo perfektní. Plán Boha byl dokonalý.

Druhý aspekt je, že manželství je závazek člověka

...proto opustí muž svého otce i matku a připojí se k své manželce... (Mk 10,7)

Říkám, že manželství je závazek člověka, ale je lepší říct, že je to závazek muže.

Bezpochyby, manželství je dvoustranná smlouva. Ale manželství je pořád zahájené mužem. Je to muž, který se rozhodl, že chce si vzít ženu. Co dělá? V

dnešní době ji požádá o ruku. Dříve za ni zaplatil velkou cenu, za tu, která by měla pro něj být nejvzácnějším drahokamem.

Písmo je jasné, proto **opustí muž svého otce i matku.**

To neznamena, že jenom ten muž opustí, nebo že po svatbě mají žít s rodiči manželky! Nedoporučuji to!!!

,*Opustí* znamená, že ten muž je připravený mít svou rodinu, je připravený vést, poskytovat, a bránit ji. To znamená, že ten muž je rozhodnutý, že chce, aby TA JEDINÁ ŽENA se stala jeho manželkou.

To přesně vysvětluje problém v našem světě. Máme svět plný kluků. Máme svět plný mužů, kteří nejsou připraveni opustit svého otce a matku a nejsou schopní se starat o další. Ti kluci si myslí, že protože jsou fyzicky schopní plodit, že jsou muži.

Ale tady v Bibli vidíme, že takoví muži jsou jako kluci, kteří si hrají s pistolkami.

Myslí si, že pistole je hračka, a když všechny zastřelí, myslí si, že je to nějaká hra.

Bratři a sestry, vztah mezi mužem a ženou je nejvzácnější vztah na planetě. Boží slovo vysvětluje, jak hluboké je to rozhodnutí.

Připojí se k své manželce... – To sloveso ,**připojit se**‘ v řečtině znamená ,**přilepit**‘.

To vysvětluje, jak hluboký je závazek manželství. Nepoužíváš super-lepidlo, pokud chceš něco v budoucnosti rozebrat.

V tom termínu vidíme trvalost manželství. Je to tak hluboké, že do určité míry manželství změní podstatu těch lidí!

Podívejte se na **třetí aspekt**:

...a budou ti dva jedno tělo‘; takže již nejsou dva, ale jeden. (Mk 10,8)

Manželství je tak hluboké a silné, že před Bohem ti dva jsou jedno.

Poslouchejte, co říká Pavel o manželství v Efezském 5:31. Cituje ten stejný odkaz, ale přidává něco k tomu:

„Proto opustí člověk otce i matku a přilne ke své ženě, a budou ti dva jedno tělo.“ **Toto tajemství je veliké; vztahuji je však na Krista a na církev.** (Ef 5,31–32 ČSP)

Pavel říká, že manželství je **tajemství**. Pavel nemohl chápat, jak to fungovalo, jenom tím, že muž si vzal ženu a ti dva se stali jedno.

Ježíš říká, že z toho tajemství pochází čtvrtý aspekt.

Čtvrtý aspekt je:

A proto, co Bůh spojil, člověk nerozlučuj! (Mk 10,9)

Nemůže to být jasnější. Boží přikázání není, že muž má právo se rozvést pro cokoliv. Naopak! Co Bůh spojil, člověk nerozlučuj!

To je všecko, co zatím řeknu o tom verši. Ale možná to je těžké slyšet. Podle toho, co říká Ježíš, nebo aspoň, jak interpretuji, co říká Ježíš, říkám, že lidé se nemůžou rozvést.

To je těžký slyšet. Ale nejsi jediný.

Podívejte se na poslední bod.

VII. PROBLÉM UČEDNÍKŮ

V domě se ho učedníci znovu na tu věc ptali. I řekl jim: „Kdo propustí svou manželku a vezme si jinou, dopouští se vůči ní cizoložství; a jestliže manželka propustí svého muže a vezme si jiného, dopouští se cizoložství.“ (Mk 10,10–12)

Ten problém s tím textem není, že je těžké ho pochopit. Je těžké to přijmout.

Ale to je z důvodu, že my jsme tak zvyklí na rozvod v naší kultuře, že nemůžeme pochopit jak to, že rozvod není možný. Chápeme srdce světa lépe než srdce Boha.

Takový pohled pochází ze světa, který vůbec nechápe, co to je manželství!

Dneska ráno, máme pochopit, že i když Boží slovo platí pro každého, to je jedno jestli člověk poslouchá Boží slovo o manželství nebo ne. Určitě, nevěřící, kteří následují tyto principy, budou šťastnější v jejich manželství, ale co potom. Morálnost nezachrání člověka před peklem.

A to je důvod, proč na konec není vůbec možné pochopit skutečný význam manželství bez pochopení toho, co je evangelium.

Ježíš říká učedníkům, že jenom cizoložství je biblický základ pro rozvod. To je z důvodu, že cizoložství ničí tu smlouvu. A v tom vidíme, že je to hřích, který zničil smlouvu mezi Bohem a člověkem.

Bůh nás stvořil. Bůh se o nás dobře staral. Jako dobrý manžel, Bůh nám dal všecko, po čem bychom mohli toužit. Byl dokonalý, hodný a nejkrásnější manžel ze všech.

A co my? Co jsme s tím udělali? Spáchali jsme cizoložství. Spali jsme s dalšími bohy. Spali jsme s modlami. Dávali naši lásku k modlám. Dávali naše peníze, čas, energii těm modlám. Zatvrdili jsme svá srdce proti Bohu, a nenáviděli jsme Ho. Měli jsme σκληροκαρδίων a odešli jsme od našeho manžela, který nás stvořil.

V naší době „koupit si manželku“ zní divně. Ale víte, že je to něco, v co vy věříte?

Je další muž, který zaplatil velkou cenu za svou nevěstu. To je Ježíš Kristus. Ježíš Kristus přišel na svět jako Boží syn. Přišel, aby vykoupil zpátky svou nevěstu, která šla za jiným mužem. Ježíš Kristus přišel a koupil si nás.

Ve skutečnosti si nás vykoupil. Koupil si nás znovu.

A čím zaplatil? Stříbrem? Zlatem?

Víte přece, že jste z prázdnoty svého způsobu života, jak jste jej přejali od otců, nebyli vykoupeni pomíjitelnými věcmi, stříbrem nebo zlatem, nýbrž převzácnou krví Kristovou. (1Pt 1,18–19)

Bratři a sestry. Řešení rozvodu v našem světě není o lepším pochopení manželství. Je to o znalosti evangelia a obnovení vztahu s Ježíšem. Když člověk pochopí, co Ježíš udělal pro něj, manželé a manželky budou schopní a ochotní milovat se navzájem.

Kéž Bůh nám dá hluboké pochopení nejkrásnějšího manželství ze všech. Manželství mezi Kristem a námi.

Amen.

[1] (Dt 21:13; 22:22; 24:1 Is 54:1, 5; 62:4, 5⁰ Mal 2:11; sq. בָּעַל (ba'ala) S^{1166, 1167} TWOT^{262, 262a} GK^{1241, 1249, 1250} vb. marry, rule over (cf. Arabic بَعَلَ (ba'ala) = own, possess, especially a wife or concubine; Ethiopic ብሉ (bə'la) to be rich, Assyrian bâlu, rule COT,

[2] Generally, the bride left her parents when she married and went to live with her husband's clan, as Rebekah did (Gn 24:58, 59). The phrase "to marry a wife" is from a root meaning to "become master" (Dt 21:13), and the wife frequently treated her husband and referred to him as master.